

Υπόθεση C-574/20

**Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής απόφασεως κατά το άρθρο 98,
παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου**

Ημερομηνία καταθέσεως:

3 Νοεμβρίου 2020

Αιτούν δικαστήριο:

Bundesfinanzgericht (Αυστρία)

Ημερομηνία της απόφασεως του αιτούντος δικαστηρίου:

21 Οκτωβρίου 2020

Προσφεύγουσα:

XO

Καθής:

Finanzamt Waldviertel

Αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης

Κοινωνική πολιτική - Οικογενειακές παροχές χορηγούμενες σε διακινούμενους εργαζόμενους για τέκνα που διαμένουν μόνιμα σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης - Εθνική ρύθμιση για την αναπροσαρμογή των παροχών αυτών ανάλογα με την αγοραστική δύναμη στο εκάστοτε κράτος κατοικίας των τέκνων.

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής απόφασεως

Ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης και κύρος του παράγωγου δικαίου, άρθρο 267 ΣΛΕΕ, ειδικότερα:

Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (ΕΕ 2004, L 166, σ. 1, διορθωτικό ΕΕ 2004, L 200, σ. 1)

Προδικαστικά ερωτήματα

Ερώτημα 1, σχετικά με το κύρος του παράγωγου δικαίου:

Είναι έγκυρα τα άρθρα 4 και 7 του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (ΕΕ 2004, L 166, διορθωτικό ΕΕ 2004, L 200, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 465/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012 (ΕΕ 2012, L 149, S. 4) (στο εξής: κανονισμός 883/2004, νέος συντονισμός ή βασικός κανονισμός);

Ερώτημα 2:

Έχει το άρθρο 7 του κανονισμού 883/2004, ιδίως δε ο τίτλος «Άρση των ρητρών κατοικίας», την έννοια ότι αποκλείει την έγκυρη θέσπιση των γενικών κανόνων του άρθρου 8a του Familienlastenausgleichsgesetz (FLAG) του 1967, του άρθρου 33, παράγραφος 3, σημείο 2, του Einkommensteuergesetz (EStG) του 1988 και της Familienbeihilfe-Kinderabsetzbetrag-EU-Anpassungsverordnung που ρυθμίζουν την τιμαριθμική αναπροσαρμογή των οικογενειακών παροχών σύμφωνα με την αγοραστική δύναμη στο κράτος κατοικίας, στο μέτρο που η εφαρμογή των κανόνων αυτών συνεπάγεται μείωση του οικογενειακού επιδόματος σε ορισμένα κράτη μέλη;

Ερώτημα 3:

Έχει η προβλεπόμενη στο άρθρο 7 του κανονισμού 883/2004 απαγόρευση μείωσης των παροχών σε χρήμα, ιδίως δε η φράση «οι παροχές σε χρήμα [...] δεν υπόκεινται σε μείωση, τροποποίηση, αναστολή, κατάργηση ή κατάσχεση», την έννοια ότι η ως άνω διάταξη δεν αποκλείει την έγκυρη θέσπιση των κανόνων του άρθρου 8a του Familienlastenausgleichsgesetz (FLAG) του 1967 και του άρθρου 33, παράγραφος 3, σημείο 2, του Einkommensteuergesetz (EStG) του 1988 που ρυθμίζουν την τιμαριθμική αναπροσαρμογή των οικογενειακών παροχών σύμφωνα με την αγοραστική δύναμη στο κράτος κατοικίας, στο μέτρο που η εφαρμογή των κανόνων αυτών συνεπάγεται αύξηση των εν λόγω οικογενειακών παροχών;

Ερωτήματα 4 και 5, σχετικά με τη γνωμοδότηση επί της οποίας στηρίχθηκε η τροποποίηση του νόμου:

Ερώτημα 4:

Πρέπει τα άρθρα 7 και 67 του κανονισμού 883/2004 να ερμηνεύονται και να διακρίνονται υπό την έννοια ότι το άρθρο 7 αφορά τη διαδικασία θεσπίσεως της ρήτηρας κατοικίας ως γενικού και αφηρημένου κανόνα από το κοινοβούλιο του κράτους μέλους, ενώ το άρθρο 67 αφορά, σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, τη διαδικασία θεσπίσεως του ατομικού και συγκεκριμένου κανόνα και απευθύνεται

άμεσα στον φορέα, όπως αυτός προκύπτει κατ' αρχάς από τον τίτλο II του βασικού κανονισμού;

Ερώτημα 5:

Έχουν τα άρθρα 67 και 68, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 883/2004, καθώς και το άρθρο 60, παράγραφος 1, του κανονισμού 987/2009 την έννοια ότι πρέπει να εφαρμόζονται από κοινού, όπως οι προγενέστερες διατάξεις τους, ήτοι τα άρθρα 73 και 76 του κανονισμού 1408/71 και το άρθρο 10 του κανονισμού 574/72, και, ως εκ τούτου, πρέπει να ερμηνεύονται μόνο σε ενιαίο πλαίσιο και έχουν ως κοινό σκοπό, τηρουμένης της αρχής της απαγορεύσεως των σωρεύσεων, να μην απολέσει το πρόσωπο κανένα δικαίωμα και τούτο εξασφαλίζεται με την προβλεπόμενη στο άρθρο 68, παράγραφοι 1 και 2, κατηγοριοποίηση και ιεράρχηση των εμπλεκόμενων κρατών μελών και τη ρητή πρόβλεψη τυχόν απαιτούμενης επιπλέον καταβολής εκ μέρους του αρμόδιου κράτους μέλους του οποίου οι διατάξεις εφαρμόζονται χωρίς δικαίωμα προτεραιότητας, με αποτέλεσμα να είναι απαράδεκτη η ερμηνεία του άρθρου 67 του κανονισμού 883/2004 κατά τρόπο απομονωμένο, όπως συμβαίνει στη γνωμοδότηση;

Ερώτημα 6:

Έχουν ο όρος «γενική ισχύς» κανονισμού και η φράση «είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα», στο άρθρο 288, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, την έννοια ότι αποκλείουν επίσης την έγκυρη θέσπιση των ατομικών κανόνων των αρμόδιων φορέων, οι οποίοι στηρίζονται στους κανόνες που ρυθμίζουν την τιμαριθμική αναπροσαρμογή, και ότι επομένως η προσβαλλόμενη πράξη της κύριας δίκης δεν έχει αποκτήσει τυπική ισχύ δεδικασμένου (δεν έχει καταστεί απρόσβλητη);

Ερώτημα 7:

Αντιβαίνουν στην απαγόρευση μεταφοράς των κανονισμών στην εσωτερική έννομη τάξη, κατά την έννοια του άρθρου 288, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, το άρθρο 53, παράγραφος 1, του FLAG, όπως τροποποιήθηκε με το αρχικό κείμενο του Budgetbegleitgesetz της 29ης Δεκεμβρίου 2000, BGBl 1142/2000, και το άρθρο 53, παράγραφος 4, του FLAG, όπως τροποποιήθηκε με το αρχικό κείμενο του ομοσπονδιακού νόμου της 4ης Δεκεμβρίου 2018 για την τροποποίηση του Familienlastenausgleichsgesetz του 1967, του Einkommensteuergesetz του 1988 και του Entwicklungshelfergesetz, BGBl I 83/2018;

Ερωτήματα 8 έως 12 τα οποία πρέπει να εξετασθούν από κοινού:

Έχει η υποχρέωση εξομοιώσεως με τους ημεδαπούς, δυνάμει του άρθρου 4 του κανονισμού 883/2004, καθώς και η απαγόρευση διακρίσεων με βάση το άρθρο 45, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ από το οποίο απορρέει η ως άνω υποχρέωση, την έννοια ότι αυτή εκπληρώνεται μόνον εφόσον ο διακινούμενος εργαζόμενος εξομοιούται με ημεδαπό ευρισκόμενο σε κατάσταση αμιγώς ημεδαπής φύσεως και, επομένως, το οικογενειακό επίδομα που προβλέπει το άρθρο 12 σε

συνδυασμό με τα άρθρα 2 και 8 του FLAG πρέπει να του γνωστοποιείται εκ των προτέρων και να του προκαταβάλλεται μηνιαίως, ή η υποχρέωση εξομοίωσης με τους ημεδαπούς εκπληρώνεται όταν ο διακινούμενος εργαζόμενος εξομοιούται με ημεδαπό ευρισκόμενο σε κατάσταση διακρατικής φύσεως σύμφωνα με το άρθρο 4 του FLAG και στη δεύτερη αυτή περίπτωση λαμβάνει, κατά παρέκκλιση, το οικογενειακό επίδομα σε ετήσια βάση για κάθε ημερολογιακό έτος μετά τη λήξη του έτους, δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 4, του FLAG;

Ερώτημα 9

Έχει η επιβαλλόμενη από το άρθρο 68, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 883/2004 αναστολή των δικαιωμάτων στις οικογενειακές παροχές, που οφείλονται δυνάμει της ή των συγκρουόμενων νομοθεσιών, έως το ύψος του ποσού που προβλέπεται από την πρώτη νομοθεσία, την έννοια ότι αποκλείει εθνικό κανόνα αντισώρευσης, όπως το άρθρο 4, παράγραφοι 1 έως 3, του FLAG, το οποίο παρέχει τη δυνατότητα στην Αυστρία, ως κράτος μέλος που είναι αρμόδιο κατά προτεραιότητα, σε κατάσταση όπως η επίμαχη εν προκειμένω, να μειώνει το οικογενειακό επίδομα κατά το μέρος που αφορά δικαιώματα λήψεως «αλλοδαπού επιδόματος ίδιας φύσεως» σε άλλο κράτος μέλος, δεδομένου ότι ο σχετικός κανόνας της Ένωσης απαγορεύει ήδη τη σώρευση και, ως εκ τούτου, ο κανόνας αντισώρευσης του άρθρου 4, παράγραφοι 1 έως 3, του FLAG στερείται νοήματος;

Ερώτημα 10

Έχει η επιβαλλόμενη από το άρθρο 68, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 883/2004 αναστολή των δικαιωμάτων στις οικογενειακές παροχές, που οφείλονται δυνάμει της ή των συγκρουόμενων νομοθεσιών, έως το ύψος του ποσού που προβλέπεται από την πρώτη νομοθεσία, την έννοια ότι το κράτος μέλος του οποίου η νομοθεσία εφαρμόζεται χωρίς δικαίωμα προτεραιότητας και το οποίο οφείλει να συμμορφώνεται προς την επιβαλλόμενη από το δίκαιο της Ένωσης αναστολή των οικογενειακών παροχών που προβλέπει η νομοθεσία του υποχρεούται να απορρίπτει αίτηση διακινούμενου εργαζομένου ή μέλους της οικογένειας ή άλλου προσώπου που αντλεί σχετικό δικαίωμα από τη νομοθεσία του κράτους μέλους και να μη χορηγεί την οικογενειακή παροχή έως το ύψος του ποσού που προβλέπεται από την πρώτη νομοθεσία, ακόμη και αν χωρεί έγκριση – ενδεχομένως επί άλλης νομικής βάσης– αμιγώς υπό το πρίσμα του εθνικού του δικαίου;

Ερώτημα 11

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 10, τίθεται το ερώτημα αν το κράτος μέλος του οποίου η νομοθεσία εφαρμόζεται χωρίς δικαίωμα προτεραιότητας και το οποίο οφείλει να συμμορφώνεται προς την επιβαλλόμενη από το δίκαιο της Ένωσης αναστολή των οικογενειακών παροχών που προβλέπει η νομοθεσία του, αλλά δεν οφείλει να καταβάλει διαφορικό συμπλήρωμα για το τμήμα που υπερβαίνει το ποσό των παροχών λόγω υπερβάσεως του

προβλεπόμενου ύψους εισοδημάτων, πρέπει να απορρίψει σχετική αίτηση με την αιτιολογία ότι η αναστολή που επιβάλλει το άρθρο 68, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 882/2004 αποκλείει τη χορήγηση δικαιωμάτων σε οικογενειακά επιδόματα;

Ερώτημα 12

Έχει το άρθρο 68, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 883/2004 την έννοια ότι, σε περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης, το έντυπο E411 της διοικητικής επιτροπής για την κοινωνική ασφάλιση των διακινούμενων εργαζομένων, στα σημεία 6 και 7 που πρέπει να συμπληρώνει το κράτος μέλος του οποίου η νομοθεσία εφαρμόζεται χωρίς δικαίωμα προτεραιότητας, δεν πληροί πλέον τις απαιτήσεις ενημερώσεως του κράτους μέλους του οποίου η νομοθεσία έχει προτεραιότητα, δεδομένου ότι το κατά προτεραιότητα αρμόδιο κράτος μέλος πρέπει να ενημερωθεί από το άλλο κράτος μέλος, κατά την έννοια των ερωτημάτων 10 και 11, ότι τούτο εφαρμόζει την αναστολή με βάση το άρθρο 68, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 883/2004 και για τον λόγο αυτόν παρέλκει η εξέταση του εθνικού νομικού καθεστώτος που καλύπτει και τα εισοδηματικά όρια;

Ερώτημα 13:

Έχει η υποχρέωση εναρμονίσεως του δικαίου, την οποία έχει αναπτύξει το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά πάγια νομολογία, βάσει της αρχής της καλόπιστης συνεργασίας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, την έννοια ότι αυτή θα μπορούσε εφαρμοσθεί και από το Verfassungsgerichtshof κατόπιν σχετικής αιτήσεως του αιτούντος δικαστηρίου;

Ερώτημα 14:

Έχει το άρθρο 267, παράγραφος 1, στοιχείο β', ΣΛΕΕ, όσον αφορά το ζήτημα του κύρους του παράγωγου δικαίου, το οποίο είναι δεσμευτικό ακόμη και για αιτούν δικαστήριο ενδιάμεσου βαθμού, καθώς και η σχετική με το ζήτημα του κύρους υποχρέωση του αιτούντος δικαστηρίου να διασφαλίζει την εφαρμογή του ισχύοντος δικαίου της Ένωσης εκδίδοντας προσωρινή διάταξη κατά της οποίας, λόγω της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης, δεν επιτρέπεται η άσκηση αναιρέσεως, την έννοια ότι αποκλείει εθνικούς κανόνες, όπως το άρθρο 133, παράγραφοι 4 και 9, του B-VG σε συνδυασμό με το άρθρο 25a, παράγραφοι 1 έως 3, του VwGG και το άρθρο 30a, παράγραφος 7, του VwGG, οι οποίοι παρέχουν στα μέρη της αρχικής διοικητικής διαδικασίας τη δυνατότητα δικαστικού ελέγχου της διατάξεως του Verwaltungsgericht, σε εθνικό επίπεδο, εκ μέρους του Verwaltungsgerichtshof υπό μορφή κατ' εξαίρεση αιτήσεως αναιρέσεως;

Σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ

Άρθρα 45, 48, 263, 267, 288, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ

Άρθρα 4, 7, 67, 68, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 883/2004, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 465/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22ας Μαΐου 2012 (ΕΕ 2012, L 149, σ. 4)

Άρθρο 60 του κανονισμού (ΕΚ) 987/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για καθορισμό της διαδικασίας εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (ΕΕ 2009, L 284, σ. 1, στο εξής: κανονισμός 987/2009)

Άρθρα 73 και 76 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 1971 περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ 1971, L 149, σ. 2· στο εξής: κανονισμός 1408/71)

Άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) 574/72 του Συμβουλίου της 21ης Μαρτίου 1972 περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 «περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας» (ΕΕ 1972, L 74, σ. 1· στο εξής: κανονισμός 574/72)

Σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου

Familienlastenausgleichsgesetz του 1967 (αυστριακός νόμος του 1967 περί αντισταθμίσεως των οικογενειακών βαρών, στο εξής: FLAG): το άρθρο 2 του FLAG παρέχει στα πρόσωπα που έχουν την κατοικία ή τη συνήθη διαμονή τους στην Αυστρία το δικαίωμα λήψεως οικογενειακού επιδόματος για ανήλικα τέκνα, περιλαμβανομένων των θετών τέκνων. Οι αλλοδαποί δικαιούνται οικογενειακό επίδομα μόνο σε περίπτωση νόμιμης διαμονής στην Αυστρία (άρθρο 3 του FLAG).

Κατά το άρθρο 4 του FLAG, τα πρόσωπα που έχουν δικαίωμα λήψεως αλλοδαπού επιδόματος ίδιας φύσεως δεν δικαιούνται οικογενειακό επίδομα (παράγραφος 1). Αν το αλλοδαπό επίδομα της ίδιας φύσεως είναι μικρότερο από το αυστριακό οικογενειακό επίδομα, οι Αυστριακοί πολίτες λαμβάνουν αντισταθμιστικό ποσό (παράγραφος 2) ίσο με τη διαφορά (παράγραφος 3) το οποίο καταβάλλεται ετησίως μετά τη λήξη του ημερολογιακού έτους —ή μετά την απόσβεση του δικαιώματος λήψεως του αλλοδαπού επιδόματος της ίδιας φύσεως, εάν το δικαίωμα αυτό αποσβεσθεί νωρίτερα— (παράγραφος 4).

Το άρθρο 8 του FLAG ρυθμίζει το ύψος του οικογενειακού επιδόματος ανάλογα με τον αριθμό και την ηλικία των τέκνων. Το άρθρο 8α του FLAG, το οποίο θεσπίστηκε με τον ομοσπονδιακό νόμο της 4ης Δεκεμβρίου 2018 και ισχύει από την 1η Ιανουαρίου 2019 (στο εξής: άρθρο 8α του νέου FLAG), καθορίζει, μεταξύ άλλων, όσον αφορά τα τέκνα που διαμένουν μονίμως σε άλλο κράτος μέλος της

Ένωσης, την αναπροσαρμογή του οικογενειακού επιδόματος σύμφωνα με την αγοραστική δύναμη στο κράτος κατοικίας με βάση τα συγκριτικά στοιχεία για τα επίπεδα τιμών κάθε κράτους μέλους της Ένωσης που δημοσιεύει η Ευρωπαϊκή Στατιστική Υπηρεσία.

Κατά το άρθρο 12 του FLAG, η φορολογική αρχή πρέπει να προβεί σε σχετική ενημέρωση σε περίπτωση γενέσεως ή αποσβέσεως του δικαιώματος λήψεως οικογενειακού επιδόματος.

Το άρθρο 53, παράγραφος 1, του FLAG εξομοιώνει τους πολίτες άλλων κρατών μελών με τους Αυστριακούς πολίτες στο πλαίσιο του FLAG, ενώ η μόνιμη διαμονή τέκνου σε άλλο κράτος μέλος εξομοιούται με μόνιμη διαμονή στην Αυστρία. Συναφώς, οι παράγραφοι 4 και 5 του άρθρου 53, που θεσπίστηκαν με τον ομοσπονδιακό νόμο της 4ης Δεκεμβρίου 2018 και ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου 2019, εισάγουν εξαίρεση σε σχέση με την αναπροσαρμογή του οικογενειακού επιδόματος βάσει του άρθρου 8α του FLAG.

Einkommensteuergesetz του 1988 (αυστριακός νόμος του 1988 περί φορολογίας εισοδήματος, στο εξής: EStG): το άρθρο 33, παράγραφος 3, σημείο 2, του EStG, το οποίο θεσπίστηκε με τον ομοσπονδιακό νόμο της 4ης Δεκεμβρίου 2018 και ισχύει από την 1η Ιανουαρίου 2019 (στο εξής: άρθρο 33, παράγραφος 3, σημείο 2, του νέου EStG) ρυθμίζει το ποσό της πιστώσεως φόρου για τα τέκνα, που καταβάλλεται από κοινού με το οικογενειακό επίδομα, το οποίο αναπροσαρμόζεται, μεταξύ άλλων, για τα τέκνα που διαμένουν μόνιμως σε άλλο κράτος μέλος.

Familienbeihilfe-Kinderabsetzbetrag-EU-Anpassungsverordnung [αυστριακή κανονιστική απόφαση περί αναπροσαρμογής του οικογενειακού επιδόματος και των πιστώσεων φόρου για τέκνα που διαμένουν μόνιμως σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο εξής: EU-Anpassungsverordnung]

Bundes-Verfassungsgesetz (ομοσπονδιακός συνταγματικός νόμος, στο εξής: B-VG), ειδικότερα δε το άρθρο 133, παράγραφοι 4 και 9, σχετικά με την αίτηση αναίρεσεως κατά αποφάσεων και διατάξεων των διοικητικών δικαστηρίων.

Verwaltungsgerichtshofgesetz του 1985 (αυστριακός νόμος του 1985 σχετικά με το ανώτατο διοικητικό δικαστήριο, στο εξής: VwGG), ειδικότερα δε τα άρθρα 25a, παράγραφοι 1 έως 3, και 30a, παράγραφος 7, βάσει των οποίων το Verwaltungsgericht [διοικητικό δικαστήριο, Αυστρία] πρέπει να αποφαινεται, στην απόφαση ή στη διάταξή του, αν επιτρέπεται η άσκηση αιτήσεως αναίρεσεως ή –εάν αυτή αποκλείεται– να εκθέτει τους λόγους για τους οποίους επιτρέπεται η άσκηση κατ' εξαίρεση αιτήσεως αναίρεσεως.

Bundesabgabenordnung (ομοσπονδιακός φορολογικός κώδικας, στο εξής: BAO)

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της πορείας της διαδικασίας

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως υποβάλλεται στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ της προσφεύγουσας και της Finanzamt Waldviertel (δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας του Waldviertel, στο εξής: καθής) η οποία ανάγεται σε χορήγηση μειωμένου οικογενειακού επιδόματος και μειωμένης πιστώσεως φόρου, δεδομένου ότι η Αυστρία, από την 1η Ιανουαρίου 2019, με βάση το άρθρο 8α του νέου FLAG και το άρθρο 33, παράγραφος 3, του νέου EStG, έχει αναπροσαρμόσει τις εν λόγω οικογενειακές παροχές σύμφωνα με την αγοραστική δύναμη στο κράτος κατοικίας, μεταξύ άλλων και για τα τέκνα που διαμένουν μόνιμα σε άλλο κράτος μέλος της Ένωσης.
- 2 Η προσφεύγουσα, ο σύζυγός της, ο θετός υιός της και οι δύο κοινές θυγατέρες είναι Τσέχοι υπήκοοι και κατοικούν στην Τσεχία. Η προσφεύγουσα εργαζόταν στην Αυστρία από τον Ιούλιο του 2017 έως τον Φεβρουάριο του 2020 σε διάφορους Αυστριακούς εργοδότες. Η προσφεύγουσα και ο σύζυγός της δεν δικαιούνται οικογενειακή παροχή στην Τσεχία λόγω του ύψους του οικογενειακού τους εισοδήματος.
- 3 Η επίδικη περίοδος καλύπτει το χρονικό διάστημα από τον Ιανουάριο του 2019 έως τον Μάρτιο του 2020. Έως τις 31.12.2018, η προσφεύγουσα εισέπραττε το αυστριακό οικογενειακό επίδομα χωρίς μείωση και ως προς τούτο είχε λάβει ενημερώσεις στις 20 Απριλίου 2018 και στις 20 Αυγούστου 2019. Την 1η Ιανουαρίου 2019 τέθηκε σε ισχύ η αναπροσαρμογή του οικογενειακού επιδόματος σύμφωνα με την αγοραστική δύναμη στο κράτος κατοικίας, αλλά τούτο δεν αποτέλεσε αντικείμενο χωριστής ενημερώσεως. Η προσφεύγουσα αντιλήφθηκε τη μείωση μόνο βάσει των καταβληθέντων ποσών. Από τον Απρίλιο του 2020 δεν καταβλήθηκε πλέον οικογενειακό επίδομα λόγω παύσης της απασχολήσεως στην Αυστρία.
- 4 Στις 14.2.2019, η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτηση για τη χορήγηση οικογενειακού επιδόματος, από την 1η Ιανουαρίου 2019 χωρίς τιμαριθμοποίηση, και για την εκ των υστέρων καταβολή των ποσών της διαφοράς. Η καθής απέρριψε την αίτηση ως αβάσιμη, με σχετική πράξη, επισημαίνοντας το νέο νομικό καθεστώς. Η καθής απέρριψε, με απόφασή της, ως αβάσιμη και την ένσταση που άσκησε η προσφεύγουσα κατά της ανωτέρω πράξεως, ενώ η προσφεύγουσα υπέβαλε, ακολούθως, αίτηση παραπομπής στο αρμόδιο διοικητικό δικαστήριο και ζήτησε την υποβολή αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Δικαστήριο). Με έκθεση περί παραπομπής της 17ης Απριλίου 2020, η υπόθεση παραπέμφθηκε ενώπιον του Bundesfinanzgericht (ομοσπονδιακού φορολογικού δικαστηρίου, Αυστρία, στο εξής: BFG).

Κύρια επιχειρήματα των διαδίκων της κύριας δίκης

- 5 Η προσφεύγουσα εκτιμά ότι η μείωση του οικογενειακού επιδόματος αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης και παραπέμπει, συναφώς, στα άρθρα 45 και 48 ΣΛΕΕ,

στον κανονισμό 883/2004, στον κανονισμό 492/2011, καθώς και στην απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Ιανουαρίου 1986, 41/84, Pinna I. Λόγω της τιμαριθμικής αναπροσαρμογής, η προσφεύγουσα υφίσταται δυσμενή μεταχείριση σε σχέση με τους ημεδαπούς, διότι τα τέκνα της κατοικούν σε άλλο κράτος μέλος, μολονότι, δυνάμει του ισχύοντος δικαίου της Ένωσης, οι μετακινούμενοι εργαζόμενοι έχουν το ίδιο δικαίωμα σε οικογενειακές παροχές όπως και οι τοπικοί εργαζόμενοι. Προς στήριξη της τιμαριθμικής αναπροσαρμογής του οικογενειακού επιδόματος, η καθής παραπέμπει στο σχέδιο νόμου που πρότεινε η κυβέρνηση και στη γνωμοδότηση επί των οποίων στηρίζεται η τροποποίηση του νόμου για τη θέσπιση της τιμαριθμικής αναπροσαρμογής.

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της διατάξεως περί παραπομπής

- 6 Η έκβαση της κύριας δίκης εξαρτάται από το ζήτημα του κύρους των κανονισμών, καθώς και από την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης σε τομείς για τους οποίους δεν υφίσταται νομολογία του Δικαστηρίου.

Επί του εθνικού νομικού καθεστώτος

- 7 Η απασχόληση δεν αποτελεί, κατά κανόνα, προϋπόθεση για τη χορήγηση οικογενειακού επιδόματος και, ως εκ τούτου, η Αυστρία αποκτά την ιδιότητα του κράτους απασχολήσεως μόνο βάσει του δικαίου της Ένωσης. Το οικογενειακό επίδομα και η πίστωση φόρου για τα τέκνα είναι οικογενειακές παροχές βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο ι', του κανονισμού 883/2004, οι οποίες πρέπει να χορηγούνται ως παροχές σε χρήμα και είναι «εξαγωγίμες» δυνάμει του άρθρου 7 του κανονισμού 883/2004.

Επί του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος

- 8 Τα άρθρα 4 και 7 του κανονισμού 883/2004 προβλέπουν, κατ' εφαρμογή του άρθρου 45 ΣΛΕΕ, την εξομοίωση των προσώπων που emπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού με τους ημεδαπούς, καθώς και την άρση των ρητρών κατοικίας. Στην υπόθεση Pinna I (απόφαση της 15ης Ιανουαρίου 1984, 41/84), το Δικαστήριο έκρινε ήδη, σχετικά με τις οικογενειακές παροχές, ότι ρήτρα κατοικίας στο άρθρο 73, παράγραφος 2, του κανονισμού 1408/71 είναι αντίθετη προς το πρωτογενές δίκαιο και την ακύρωσε. Η σύνδεση με την αγοραστική δύναμη στο κράτος κατοικίας, δυνάμει του άρθρου 8a του νέου FLAG και του άρθρου 33, παράγραφος 3, σημείο 2, του νέου EStG, πληροί τα χαρακτηριστικά τέτοιας ρήτρας κατοικίας και, επομένως, αντιβαίνει στον κανονισμό 883/2004 και, για τον λόγο αυτόν, πρέπει να υποβληθεί στο Δικαστήριο το ζήτημα του κύρους του συγκεκριμένου κανονισμού, δεδομένου ότι το Δικαστήριο είναι αποκλειστικώς αρμόδιο να διαπιστώσει την ακυρότητα πράξεων του παράγωγου δικαίου (απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 1987, 314/85, Foto-Frost, σκέψεις 15 επ.).

Επί του δεύτερου προδικαστικού ερωτήματος

- 9 Το αιτούν δικαστήριο διερωτάται, υπό το πρίσμα της υποθέσεως *Simmenthal* II σχετικά με τον αποκλεισμό έγκυρης θεσπίσεως νέων νομοθετικών πράξεων οι οποίες δεν συμβιβάζονται με τους κανόνες του δικαίου της Ένωσης (απόφαση της 9ης Μαρτίου 1978, 106/77, σκέψεις 17-18), μήπως ήδη η φράση «άρση των ρητρών κατοικίας» στον τίτλο του άρθρου 7, του κανονισμού 883/2004 έχει την έννοια ότι αποκλείει την έγκυρη θέσπιση του άρθρου 8α του νέου FLAG και του άρθρου 33, παράγραφος 3, σημείο 2, του νέου EStG. Κατ' αυτόν τον τρόπο, ο όρος «άρση» θα αποκτούσε ευρύτερη έννοια από εκείνη που έχει εν γένει μέχρι σήμερα, διότι οι εθνικοί κανόνες περί τιμαριθμικής αναπροσαρμογής δεν θα είχαν θεσπισθεί εγκύτως *ex tunc*. Τούτο ενισχύει την εκτίμηση ότι η τιμαριθμική αναπροσαρμογή του οικογενειακού επιδόματος δεν δεσμεύει το αιτούν δικαστήριο.

Επί του τρίτου προδικαστικού ερωτήματος

- 10 Το ζήτημα το οποίο τίθεται είναι αν εμπίπτει στο δίκαιο της Ένωσης και στην αρμοδιότητα του Δικαστηρίου η τιμαριθμική αναπροσαρμογή που συνεπάγεται αύξηση του οικογενειακού επιδόματος, η οποία ομοιάζει με ενισχυμένη μεταφορά οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη. Σε αντίθετη περίπτωση, ο Αυστριακός νομοθέτης θα υπείχε υποχρέωση εναρμονίσεως του δικαίου μόνον όσον αφορά την περίπτωση μειωμένου οικογενειακού επιδόματος το οποίο θα κρινόταν από το Δικαστήριο ως ασυμβίβαστο προς το παράγωγο δίκαιο. Συνεπώς, υφίσταται ο κίνδυνος να εξαλειφθεί μεν *ex tunc* η μείωση του οικογενειακού επιδόματος, αλλά να διατηρηθεί η αύξηση του. Στην περίπτωση της αυξήσεως, η αναδρομική κατάργηση γεννά αμφιβολίες, διότι οι αποδέκτες της σχετικής ρυθμίσεως θα μπορούσαν να τύχουν προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης τους όσον αφορά το επιπρόσθετο δικαίωμά τους.
- 11 Επίσης, η τιμαριθμική αναπροσαρμογή που συνεπάγεται αύξηση θα μπορούσε να αντιβαίνει και στο άρθρο 68, παράγραφος 2, του κανονισμού 883/2004, το οποίο σκοπεί στη διασφάλιση της υψηλότερης οικογενειακής παροχής και στηρίζεται σε πάγια νομολογία του Δικαστηρίου (παραδείγματος χάρι απόφαση της 12ης Ιουνίου 1980, 733/79, *Laterza*: απόφαση της 4ης Σεπτεμβρίου 2019, C-473/18, *Bundesagentur für Arbeit – Familienkasse Baden-Württemberg West*, σκέψη 34: απόφαση της 12ης Ιουλίου 1984, 242/83, *Patteri*, σκέψεις 8 έως 10).
- 12 Επιπλέον, είναι αμφίβολη η νομική φύση της τιμαριθμικής αναπροσαρμογής του οικογενειακού επιδόματος η οποία θεσπίστηκε με ομοσπονδιακό νόμο. Το άρθρο 8α του νέου FLAG και το άρθρο 33, παράγραφος 3, σημείο 2, του νέου EStG συνιστούν εθνικό δίκαιο μόνον από τυπικής απόψεως. Τα πρόσωπα τα οποία αφορά η τιμαριθμική αναπροσαρμογή είναι αποκλειστικώς υπήκοοι άλλων κρατών μελών οι οποίοι υπόκεινται στον FLAG μόνο για τον λόγο ότι τούτο επιτάσσει το δίκαιο της Ένωσης. Βεβαίως, οι ημεδαποί που κατοικούν σε άλλο κράτος μέλος μπορούν να θιγούν επίσης από την τιμαριθμική αναπροσαρμογή, αλλά η προϋπόθεση της κατοικίας στην ημεδαπή πληρούται ευχερέστερα από

τους ημεδαπούς, με αποτέλεσμα να υφίσταται έμμεση δυσμενής διάκριση (απόφαση Pinna, σκέψη 23). Από ουσιαστικής απόψεως, λοιπόν, νόμος κράτους μέλους επιδιώκει να τροποποιήσει το υφιστάμενο δίκαιο της Ένωσης.

Επί του τέταρτου και πέμπτου προδικαστικού ερωτήματος

- 13 Όσον αφορά την παράβαση του δικαίου της Ένωσης λόγω της συνδέσεως του οικογενειακού επιδόματος με την κατάσταση των τιμών, τίθεται το ζήτημα της οριοθέτησεως μεταξύ των άρθρων 7 και 67 του κανονισμού 883/2004. Συναφώς, η γνωμοδότηση και το σχέδιο νόμου στηρίζονται, ως προς την τιμαριθμική αναπροσαρμογή, στο πλάσμα του άρθρου 67 του κανονισμού 883/2004 («ως εάν [τα μέλη της οικογενείας του] κατοικούσαν στο έδαφος του [αρμόδιου] κράτους μέλους») με το σκεπτικό ότι αυτό αφορά οικονομικές συνθήκες στο αρμόδιο κράτος μέλος και, ως εκ τούτου, διακρίνουν μεταξύ «ποσού» και «αξίας».
- 14 Ωστόσο, η θεώρηση αυτή του άρθρου 67 του κανονισμού 883/2004, κατά τρόπο απομονωμένο, είναι προβληματική. Το άρθρο 67, το οποίο συμπληρώνεται από το άρθρο 60 του κανονισμού 987/2009 (βλ. απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 2015, C-378/14, Trapkowski), σκοπεί, αφενός, στην αποφυγή έμμεσων διακρίσεων που απορρέουν ιδίως από τη σύνδεση με απαιτήσεις περί κατοικίας και, αφετέρου, πρέπει να ερμηνεύεται, όπως και οι προγενέστερες διατάξεις στα άρθρα 73 και 76, παράγραφος 1, του κανονισμού 1408/71, από κοινού με τους κανόνες προτεραιότητας και τον κανόνα αντισώρευσης του άρθρου 68, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 883/2004 (απόφαση της 7ης Φεβρουαρίου 2019, C-322/17, Eugen Bogatu, σκέψη 24). Οι κανόνες προτεραιότητας εξασφαλίζουν στον αιτούντα το ανώτατο δυνατό ποσό των οικογενειακών παροχών χωρίς να παραβιάζεται η αρχή της απαγορεύσεως των σωρεύσεων (απόφαση της 5ης Ιουνίου 2005, C-543/03, Dodl και Oberhollenzer, σκέψη 49). Το άρθρο 68, παράγραφος 2, του κανονισμού 883/2004 επιβάλλει στο κατά προτεραιότητα αρμόδιο κράτος μέλος πλήρη παροχή και στο επικουρικό αρμόδιο κράτος μέλος καταβολή τυχόν διαφορικού συμπληρώματος (σχετικά με τον προγενέστερο κανονισμό, απόφαση της 12ης Ιουνίου 1980, Laterza, με περαιτέρω παραπομπές επί των δικαιωμάτων που ενδεχομένως έχουν αποκτηθεί) ή αναστολή των οικογενειακών του παροχών.
- 15 Τα άρθρα 7 και 67 του κανονισμού 883/2004 επιδιώκουν τον ίδιο σκοπό –την αποφυγή των έμμεσων διακρίσεων–, αλλά αφορούν διαφορετικές διαδικασίες θεσπίσεως δικαιωμάτων. Το άρθρο 7 απευθύνεται στον νομοθέτη, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι δεν εισάγονται ρήτρες κατοικίας σε επίπεδο νόμου, ενώ το άρθρο 67 απευθύνεται στον αρμόδιο φορέα ως τμήμα της εκτελεστικής εξουσίας, ώστε αυτός να μην απαιτεί, στη συγκεκριμένη περίπτωση εφαρμογής, την εκπλήρωση προϋποθέσεων που εισάγουν διακρίσεις. Επομένως, τα άρθρα 7 και 67 του κανονισμού 883/2004 διασφαλίζουν την υπεροχή του δικαίου της Ένωσης με διαφορετικές μεθόδους. Ως εκ τούτου, ρήτρα κατοικίας (όπως η τιμαριθμική αναπροσαρμογή), η οποία αίρεται ήδη από άρθρο 7 του κανονισμού 883/2004, δεν δύναται να αποτελεί πλέον αντικείμενο του άρθρου 67.

- 16 Δεδομένου ότι, στην απόφαση Pinna I (σκέψη 23), το Δικαστήριο ακύρωσε ήδη ρήτρα κατοικίας προβλεπόμενη στο παράγωγο δίκαιο βάσει της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, ρήτρα κατοικίας περιλαμβανόμενη σε εθνική ρύθμιση πρέπει να θεωρείται, κατά μείζονα λόγο, αντίθετη προς το δίκαιο της Ένωσης. Λαμβανομένης υπόψη της νομολογίας του Δικαστηρίου κατά την οποία «απαγορεύονται όλες οι συγκεκριαλυμμένες μορφές διακρίσεων», η διαφοροποίηση μεταξύ ποσού και αξίας που περιλαμβάνεται στη γνωμοδότηση και στο σχέδιο νόμου, προφανώς, δεν μπορεί να γίνει δεκτή. Επομένως, η τιμαριθμική αναπροσαρμογή αντιβαίνει πιθανώς στο πρωτογενές δίκαιο και, οπωσδήποτε, στα άρθρα 4 και 7 του κανονισμού 883/2004.
- 17 Οι δικαιολογητικοί λόγοι που μνημονεύονται στο σχέδιο νόμου δεν είναι εύλογοι: πρώτον, η εξοικονόμηση που προκύπτει από την τιμαριθμική αναπροσαρμογή αφορά οικονομικές εκτιμήσεις οι οποίες δεν αναγνωρίζονται ως άγραφος δικαιολογητικός λόγος (απόφαση της 29ης Απριλίου 1999, C-224/97, Erich Ciola κατά Land Vorarlberg), ενώ η αποφυγή των στρεβλώσεων δεν συνιστά θεμιτό σκοπό, δεδομένου ότι τα συστήματα κοινωνικής ασφάλισης εντός της Ένωσης δεν θα ήταν δυνατόν να συντονισθούν, εάν κάθε κράτος μέλος μπορούσε να τιμαριθμοποιεί τις οικογενειακές παροχές. Δεύτερον, το σχέδιο νόμου παραπέμπει, βεβαίως, στα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 18ης και 19ης Φεβρουαρίου 2016, ΕΕ C 2016/69 I, όπου η δυνατότητα τιμαριθμικής αναπροσαρμογής στο πλαίσιο του κανονισμού 883/2004 δικαιολογείται «σε υψηλό επίπεδο», καθώς και στη δήλωση της Επιτροπής που παραθέτει διάφορους δικαιολογητικούς λόγους. Οι δικαιολογητικοί αυτοί λόγοι όμως πρέπει να συγκεκριμενοποιούνται και να τεκμηριώνονται βάσει στοιχείων (παραδείγματος χάρι, απόφαση της 7ης Ιουλίου 2005, Επιτροπή κατά Αυστρίας (πρόσβαση στο πανεπιστήμιο), σκέψη 48). Επίσης, περιορισμοί της εξαγωγιμότητας των παροχών σε χρήμα –επί του παρόντος στο άρθρο 63 (παροχές ανεργίας) και στο άρθρο 70, παράγραφος 3, του κανονισμού 883/2004 (ειδικές μη ανταποδοτικού τύπου παροχές σε χρήμα), βλ. απόφαση της 19ης Σεπτεμβρίου 2013, C-140/12, Brey κατά ΡVA, σκέψη 50)– μπορούν να θεσπισθούν «σε υψηλό επίπεδο» μόνο σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία.
- 18 Τέλος, η αναλογικότητα της τιμαριθμικής αναπροσαρμογής και η συνέπεια της συμπεριφοράς της Αυστρίας φαίνεται αμφίβολη, καθόσον οι υπάλληλοι δημόσιων φορέων λαμβάνουν ακέραιο το οικογενειακό επίδομα σε περίπτωση αποσπάσεως σε άλλο κράτος μέλος της Ένωσης, αλλά το οικογενειακό επίδομα στην Τσεχία μειώθηκε κατά 38,1 % κατ' εφαρμογήν της EU-Anpassungsverordnung, ενώ κατά την ίδια περίοδο το αντισταθμιστικό επίδομα λόγω αγοραστικής δύναμης το οποίο χορηγούνταν στο προσωπικό της πρεσβείας που είναι αποσπασμένο στην Πράγα υπολογίστηκε μεταξύ 7 % και 10 % σε σχέση με το (χαμηλότερο ως εκ τούτου) επίπεδο τιμών της ημεδαπής.

Επί του έκτου προδικαστικού ερωτήματος

- 19 Οι εκτιμήσεις που περιέχονται στην απόφαση Simmenthal II θα μπορούσαν να καταργήσουν την αρχή του Fehlerkalkül που ισχύει στην Αυστρία, κατά την

οποία οι παράνομοι κανόνες εξακολουθούν να αποτελούν μέρος της έννομης τάξεως έως την ακύρωσή τους από τον αρμόδιο φορέα παροχής έννομης προστασίας. Ο φορέας αυτός θα ήταν το Verfassungsgerichtshof (Συνταγματικό Δικαστήριο, Αυστρία), όσον αφορά τους ομοσπονδιακούς νόμους, και το BFG στην περίπτωση της προσβαλλόμενης πράξεως της κύριας δίκης. Αν οι ατομικοί κανόνες δικαίου οι οποίοι απορρέουν από γενικό κανόνα που δεν έχει θεσπιστεί εγκύτως έπρεπε να θεωρηθούν άκυροι και βάσει του δικαίου της Ένωσης, τούτο θα είχε συνέπειες για τη διαμόρφωση της κρίσεως του αιτούντος δικαστηρίου.

Επί του έβδομου προδικαστικού ερωτήματος

- 20 Το ερώτημα σχετικά με την απαγόρευση μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη υποβλήθηκε ήδη στο πλαίσιο της υποθέσεως C-372/20 (Finanzamt für den 8., 16. und 17. Bezirk in Wien) συγκεκριμένα για το άρθρο 53, παράγραφοι 1 και 5 του FLAG, αλλά επαναλαμβάνεται εν προκειμένω και επεκτείνεται στο άρθρο 53, παράγραφος 4, του FLAG.
- 21 Το άρθρο 53, παράγραφος 1, του FLAG αποκρύπτει από τον πολίτη την προοπτική του άμεσα εφαρμοστέου δικαίου της Ένωσης και την αποκλειστική αρμοδιότητα ερμηνείας που διαθέτει το Δικαστήριο, δεδομένου ότι η απαίτηση περί εξομοιώσεως με τους ημεδαπούς απορρέει ήδη από το δίκαιο της Ένωσης. Επιπλέον, το άρθρο 53, παράγραφος 1, του FLAG επαναλαμβάνει εν μέρει το άρθρο 67 του κανονισμού 883/2004, αλλά χωρίς να περιλαμβάνει τα μέλη της οικογένειας που μνημονεύει ο κανονισμός, και καλύπτει το άρθρο 68 του κανονισμού 883/2004, καθώς και το άρθρο 60 του κανονισμού 987/2009. Επίσης, το άρθρο 53, παράγραφος 4, του νέου FLAG, παράλληλα με την τιμαριθμική αναπροσαρμογή, περιορίζει την εξομοίωση που προβλέπει το άρθρο 53 παράγραφος 1, η οποία όμως δεν έχει καμία αυτοτελή κανονιστική ισχύ λόγω της άμεσης εφαρμογής του κανονισμού. Κατά το αιτούν δικαστήριο, λοιπόν, αν το άρθρο 53, παράγραφος 1, του FLAG απορριφθεί κατά τον έλεγχο εκ μέρους του Δικαστηρίου, η παράγραφος 4 καταργείται άνευ ετέρου.

Επί του όγδοου προδικαστικού ερωτήματος

- 22 Η καθής γνωστοποίησε τα δικαιώματα της προσφεύγουσας με «ενημερώσεις σχετικά με τη λήψη αντισταθμιστικού ποσού» που προβλέπει το άρθρο 4 του FLAG. Ομοίως, όσον αφορά καταστάσεις αλλοδαπής φύσεως, οι ημεδαποί λαμβάνουν οικογενειακό επίδομα υπό μορφή αντισταθμιστικού ποσού δυνάμει της ίδιας διατάξεως, αλλά όταν πρόκειται για καταστάσεις αμιγώς ημεδαπής φύσεως, οι ημεδαποί ενημερώνονται εκ των προτέρων βάσει του άρθρου 12 του FLAG και τα ποσά του οικογενειακού επιδόματος τους προκαταβάλλονται μηνιαίως. Οι δημόσιες οικονομικές υπηρεσίες υποστηρίζουν ότι η εκτέλεση επιστροφών που αφορούν ορισμένους διακινούμενους εργαζόμενους είναι αδύνατη ή δυσχερής και το άρθρο 4 του FLAG παρέχει τη δυνατότητα χρονικών περιορισμών. Κατά το αιτούν δικαστήριο όμως, στο πλαίσιο της υποχρέωσης εξομοιώσεως με τους ημεδαπούς, επιβάλλεται να χρησιμοποιείται ως κριτήριο

συγκρίσεως ο ημεδαπός που βρίσκεται σε κατάσταση αμιγώς ημεδαπής φύσεως. Δεδομένου ότι το άρθρο 53, παράγραφος 1, του FLAG δεν εφαρμόζεται λόγω του άμεσα εφαρμοστέου παράγωγου δικαίου, το δικαίωμα της προσφεύγουσας, βάσει του κανονισμού 883/2004, θα στηριζόταν αποκλειστικώς στο άρθρο 3, παράγραφος 1, του FLAG, το οποίο διασφαλίζει ότι η προσφεύγουσα διαμένει νομίμως στην Αυστρία κατά την έννοια της οδηγίας [2004/38/EK] για τους πολίτες της Ένωσης. Επομένως, η προσφεύγουσα πρέπει να τύχει μεταχειρίσεως ως ημεδαπή και η ενημέρωσή της όφειλε να στηριχθεί μόνο στο άρθρο 12 του FLAG.

Επί του ένατου προδικαστικού ερωτήματος

- 23 Το άρθρο 68, παράγραφος 2, του κανονισμού 883/2004 επιβάλλει στο κράτος μέλος, του οποίου η νομοθεσία εφαρμόζεται κατά προτεραιότητα, να καταβάλλει την οικογενειακή παροχή και στο κράτος μέλος, του οποίου η νομοθεσία εφαρμόζεται επικουρικώς (συνήθως στο κράτος κατοικίας), να αναστείλει την παροχή έως το ύψος του ποσού που προβλέπεται από την πρώτη νομοθεσία ή να καταβάλει το ποσό της διαφοράς, προκειμένου να αποφευχθεί η σάρωση δικαιωμάτων, αλλά και να διασφαλιστεί το ανώτατο ύψος των οικογενειακών παροχών. Το άρθρο 4, παράγραφοι 1 έως 3, του FLAG σκοπεί στη μείωση του ύψους αλλοδαπής οικογενειακής παροχής, η οποία έχει ανασταλεί δυνάμει του δικαίου της Ένωσης και δεν μπορεί πλέον να χορηγηθεί. Το αιτούν δικαστήριο, λοιπόν, διερωτάται μήπως το άρθρο 68, παράγραφος 2, του κανονισμού 883/2004 εκτοπίζει τις διατάξεις αυτές λόγω της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης. Το ύψος μιας παροχής σε χρήμα, η οποία έχει ανασταλεί ήδη από το δίκαιο της Ένωσης και, κατά συνέπεια, δεν μπορεί να χορηγηθεί πλέον, δεν είναι δυνατόν να αποτελεί αντικείμενο μειώσεως βάσει εθνικής διατάξεως.

Επί του δέκατου προδικαστικού ερωτήματος

- 24 Σκοπός του ερωτήματος είναι να εξασφαλίσει στο κράτος μέλος, το οποίο είναι κατά προτεραιότητα αρμόδιο δυνάμει του δικαίου της Ένωσης, τη βεβαιότητα ότι το κράτος μέλος που είναι επικουρικώς αρμόδιο δεν θα χορηγήσει το ποσό που έχει ανασταλεί βάσει του άρθρου 68, παράγραφος 2, του κανονισμού 883/2004, ακόμη και αν η παροχή αυτή θα χορηγούνταν σε άλλη περίπτωση, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, για τα ίδια μέλη της οικογένειας και τις ίδιες περιόδους. Κατά το BFG, η αναστολή πρέπει να ισχύει για όλα τα πρόσωπα τα οποία μνημονεύει το άρθρο 60 του κανονισμού 987/2009.

Επί του ενδέκατου προδικαστικού ερωτήματος

- 25 Στην προκειμένη περίπτωση, το έντυπο E411 της διοικητικής επιτροπής για την κοινωνική ασφάλιση των διακινούμενων εργαζομένων χρησιμοποιήθηκε για την υποβολή αιτήσεων στην Τσεχία. Ο τσεχικός φορέας σημείωσε το πεδίο «δεν δικαιούται οικογενειακές παροχές, διότι» με την επισήμανση «υψηλότερα εισοδήματα» και, ως εκ τούτου, πρέπει να θεωρηθεί ότι η αίτηση απορρίφθηκε

λόγω υπερβάσεως του εισοδηματικού ορίου. Εντούτοις, λόγω της υπεροχής του κανόνα αντισώρευσης που προβλέπει το άρθρο 68, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 883/2004, η απόρριψη της αιτήσεως έπρεπε να στηριχθεί στο δίκαιο της Ένωσης και στην απορρέουσα από αυτό αναστολή των οικογενειακών παροχών για την Τσεχία. Ο τσεχικός φορέας όφειλε να ενημερώσει τον αυστριακό φορέα σχετικά με την αναστολή ή –σε περίπτωση μη υποβολής αιτήσεως– σχετικά με τη μελλοντική μεταβολή.

Επί του δωδέκατου προδικαστικού ερωτήματος

- 26 Κατά το BFG, το έντυπο E411 δεν συνάδει με τον κανονισμό 883/2004, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 465/2012, καθόσον δεν προβλέπει ότι το κράτος μέλος του οποίου η νομοθεσία εφαρμόζεται επικουρικώς μπορεί ή πρέπει να κοινοποιήσει στο άλλο κράτος μέλος ότι τήρησε την αναστολή που προβλέπει το δίκαιο της Ένωσης ή ότι θα την τηρήσει σε περίπτωση μεταγενέστερης αιτήσεως. Λόγω της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης, δεν έχει σημασία το αν πληρούνται ή όχι προϋποθέσεις που ορίζει το κράτος μέλος (εισοδηματικά όρια, ύψος της οικογενειακής παροχής).

Επί του δέκατου τρίτου προδικαστικού ερωτήματος

- 27 Το ερώτημα αυτό αφορά τη νομολογία του Δικαστηρίου που επιβάλλει, αποκλειστικώς στα εθνικά κοινοβούλια, την υποχρέωση εναρμόνισης του δικαίου. Από τη σκοπιά του δικαίου της Ένωσης, θα μπορούσε να μην έχει σημασία το όργανο του κράτους μέλους που προβαίνει στην εναρμόνιση. Το αιτούν δικαστήριο, πάντως, υποδεικνύει το Verfassungsgerichtshof (Συνταγματικό Δικαστήριο, Αυστρία) ως ανώτατο δικαιοδοτικό όργανο.

Επί του δέκατου τέταρτου προδικαστικού ερωτήματος

- 28 Κατά τον ΒΑΟ, ανασταλτικό αποτέλεσμα χορηγείται μόνον κατόπιν αιτήσεως και για συγκεκριμένες πράξεις επιβολής φόρου. Ωστόσο, υποστηρίζεται ότι από το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ και από τη νομολογία του Δικαστηρίου (απόφαση της 19ης Ιουνίου 1990, C-213/89, Factortame) απορρέει ευρύτερη υποχρέωση παροχής προσωρινής ένδικης προστασίας, όταν είναι αμφίβολη η συμβατότητα των εθνικών διοικητικών πράξεων με το δίκαιο της Ένωσης.
- 29 Εν προκειμένω, το BFG έχει αμφιβολίες ως προς την έγκυρη θέσπιση των γενικών κανόνων περί τιμαριθμικής αναπροσαρμογής και, επομένως, λαμβάνει ως δεδομένο το κύρος των άρθρων 4 και 7 του κανονισμού 883/2004 μέχρι την κρίση εκ μέρους του Δικαστηρίου. Το BFG, αφού έλαβε υπόψη την υπεροχή του δικαίου της Ένωσης και το ζήτημα σχετικά με το κύρος του, απέκλεισε, με τη διάταξη περί προσωρινής διαταγής, τη δυνατότητα ασκήσεως κατ' εξαίρεση αιτήσεως αναιρέσεως, κατά παρέκκλιση από τις επιταγές του εθνικού δικαίου. Δεδομένου ότι η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως συνιστά παρεμπόδιση διαδικασία στο πλαίσιο της δευτεροβάθμιας διαδικασίας ενώπιον των εθνικών

δικαστηρίων, η παρέμβαση των ανώτατων εθνικών δικαστηρίων του δημοσίου δικαίου, κατόπιν ασκήσεως κατ' εξαίρεση αιτήσεως αναιρέσεως, πριν από την κρίση εκ μέρους του Δικαστηρίου, θα αντέβαινε στη σύλληψη αυτή του δικαίου της Ένωσης. Επομένως, η διάταξη περί προσωρινής διαταγής είναι παρεπόμενη της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως και υπόκειται, επίσης, αποκλειστικά στον έλεγχο του Δικαστηρίου.

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ